Pisarakirje

Elokuu 2014

PISARA TOIMINUT 15 VUOTTA

Kesäkuun lopulla juhlittiin ja muisteltiin Pisaran 15-vuotista taivalta Ketolan navetan vintillä pidetyissä seuroissa. Kun säätiedotus vakaasti sadetta lupasi, alkoi aikamoinen uudelleenjärjestely Pisaran varastona toimivalla vintillä. Lattiatilaa raivattiin ja tavarakasat verhoiltiin pressuilla, pöytiä, tuoleja ja penkkejä järjestettiin siten, että ainakin 50 ihmistä mahtuu hyvin istumaan. Valkokangaskin saatiin esille laulujen sanoja ja kuvia varten ja entisen maitohuoneen välikatto sai toimi esiintymislavana. Kun vielä lupiinin kukat maljakoissa ja koivut pressukasojen nurkissa koristivat tilan, oli juhlahuone valmis.

Hyvissä ajoin ennen alkamisaikaa alkoi tulijoita saapua, kuuma kahvi ja tee lämmittivät mukavasti. Ihmisiä tuli ja tuli ja tuli, istuinpaikkoja jotenkin vaan saatiin lisää apujoukkojen toimesta, sillä paikalle saapui yli 80 ihmistä.

Juhla alkoi Vihdin seurakunnan **Miesköörin laululla** ja sen johtajan, pastori Pekka Kankkusen **puheella** (hän on ollut Pisaran matkalla Pietarissa). **Yhteislaulut** laulettiin vuorotellen suomeksi ja venäjäksi, sillä juhlaan oli saapunut ystäviä Pietaristakin. Tilaisuuden tulkkasi Eleonora Skrypina, pitkäaikainen tulkkimme.

Eeva Halme kertoi **Pisaran toiminnasta** koko 15 vuoden ajalta, sillä hän on Pisaran perustajajäseniä ja toiminut suurimman osan vuosista sen puheenjohtajana ja jo ennen sitä Riihimäen Idäntyössä, josta Pisara irrottautui omaksi ryhmäkseen. Suurin muutos toiminnassamme Venäjällä on ollut vankiloiden ovien sulkeminen ulkomaalaisilta 2011. Viikonlopun matkoilla oli ehditty käydä useassa vankilassa, mutta niiden tilalle on nyt tullut uusina eri laitoksia, joissa käyntejämme odotetaan. Suurin ryhmä on narkomaanikodit ja ennalta ehkäisevä työ mm. lasten parissa.

Jatkuu sivulla 2 . . .

KIRPPUTORI
PISARA

Uudistunut ja laajentunut
Tule tutustumaan!
Avoinna ke, pe, la klo 10- 14

Kirjeen sisältö:

Pisara toiminut 15 vuotta 1- 2
Pisarakasvo PekkaKetola 3
Pisara elävää vettä 3

Matkaraportit:
Tallinna 27.- 29.6. Espoon-Kouvolan ryhmä .....4 - 5
Pietari 1.- 3.8. Vihdin ryhmä ..... 5 - 7

Pisara toiminut 15 vuotta

. . . Jatkoa etusivulta

Eeva kertoo Pisaran 15-vuotisesta toiminnasta

Draamaesitys kosketti yleisöä

Ljuda, Eleonoora ja miestenkotia johtava pastori

Ketolan navetan vintillä oli tunnelmaa

Tulliballadin esiintyjäjoukkoa

Yleisö sai kuulla **”Tulliballadin”** kertomana esimerkin Venäjän tullista, joka on aina haasteellinen. Paperit tarkastetaan huolella ja kuormasta kyselevät, mitä viedään ja mihin, sekä usein vielä lähetetään kuorma punnitukseen, 50 kg/matkustaja saa olla tavaraa. Tämä kaikki lisää matka-aikaa joskus tuntejakin.

Ljuda Peshkova kertoi **miesten- ja naistenkotien toiminnasta** ja heidän kanssaan vuosia kestäneestä yhteistyöstä ja sen merkityksestä asukkaille, joita on tuettu monin tavoin. Hänellä oli runsaasti kuvia kertomuksen tueksi.

Nuoret matkalaiset ovat vuosien varrella matkakohteissa esittäneet puhuttelevia draamaesityksiä. Tilaisuudessa saatiin nähdä **näytelmä**, jonka sanoma oli, ettei kannata syrjäyttää Jeesusta elämänsä matkasta.

Päätöspuheenvuoron piti Vihdin seurakunnan lähetystyöstä vastaava pastori Jari Hiekkanen (joka myös on ollut matkallamme mukana).

Helena Jokinen **Riihimäen Idäntyöstä** eli Pisaran äitiryhmästä toi lopuksi terveisensä kokoontuneelle juhlajoukolle.

Tilaisuuden lopuksi pidettiin **huutokauppa**, jossa sai haluamaansa hintaan hankkia Nazjassa Venäjällä tehtyjä lasten töitä, jotka olivat olleet maaliskuun ajan Pysäkkitalolla Nummelassa olleessa taidenäyttelyssä. Osan töistä he lahjoittivat Pisaralle ja osa palautettiin seuraavan matkan käynnillä heille.

Alkuperin seuraväen oli tarkoitus olla kesäisellä pihalla, mutta päivä oli kuukauden sateisin. Tällainen suunnitelman muutoksen tarvis on hyvin tuttua Pisaran toiminnassa. Jos joku asia tai tilanne ei mene suunnitellulla tavalla, sitten tehdään niin kuin on mahdollista. Ja loppujen lopuksi aina todetaan, että hyvinhän se meni, vaikka erilailla kuin suunniteltiin.

- Raili Ketola -

Pisarakasvo Pekka

Pekka Ketola

Pekka Ketola on paljasjalkainen vihtiläinen, vaikka vanhemmat olivatkin siirtolaisia. Vihdin kirkonkylässä oli vielä tuolloin vuonna 1944 synnytyssairaala. Rintamalla olevalle sotapoliisi-isälle tiedotettiin, että "uusi sotapoliisi on syntynyt". Rauhan palattua isä rakensi Kiilamäkeen saunamökin ja kolme vuotta myöhemmin uuden kodin, nykyisen päärakennuksen, joka on ollut Pekan koti koko iän. Uskovilta vanhemmilta hän sai kodin perintönä kristillisen kasvatuksen ja elämänkatsomuksen. Käänteentekeväksi tuli rippikouluaika, jolloin Pekka teki tietoisen ratkaisun Jeesuksen puoleen ja sai uskon lahjan.

Maanviljelyksestä kiinnostuneena Pekka jäi tilaa hoitamaan, avioitui Raili kanssa 1967 ja perheeseen syntyi viisi lasta. Lastenlapsia on kertynyt 14. Maanviljelyksestä ja karjanhoidosta Pekka jäi luopumiseläkkeelle 1999.

Avioliiton alusta lähtien Ketolat ovat olleet aktiivisia Kansanlähetyksessä - ystäville ja naapureille ovat Kiilamäessä pidetyt kotiseurat tuttuja. Tällä hetkellä Pekka laulaa Miesköörissä, valmistaa puutöitä Puuköörissä ja toimii monenlaisissa järjestelytehtävissä Majataloilloissa. Gideoneissa Pekka on toiminut aina 70-luvun lopulta saakka. Tästä löytyykin kytkentä Pisaraan. Ensimmäisen kerran Ketolat lähtivät pisaramatkalle kesällä 2003. Tällöin käytiin inkeriläisten kesäjuhlassa sekä yövyttiin Juhanin ja Katrin luona Innalassa. Vankilamatkoja kertyi seuraavina vuosina useita ja niiden myötä kävi tutuksi Sergei Odnorob, joka osoittautui Gideoniksi. Kun Pisaran toimesta järjestettiin venäläisille ystäville ja yhteistyökumppaneille matka Israeliin, Vihdin Gideonien huomattava tuki mahdollisti Odnorobin perheen osallistumisen.

Pisaran tavaravaraston hoito navetanvintissä sekä monenlaiset tavaranhaut ja kuljetukset sekä rajan takaa tulleiden vieraiden majoittaminen ovat työllistäneet Ketoloita jo vuosia, vain joitakin asioita mainitakseni.

Viime syksynä Pekka osallistui Pisaran latvianmatkaan, joka oli uusi kokemus. Siellä ryhmä majoittui viisilapsisen pastoriperhe luona, ja nyt elokuussa he vuorostaan kävivät nauttimassa Ketoloiden vieraanvaraisuutta ja noutamassa peräkärryllisen tarpeellista tavaraa omaan seurakuntaansa vietäväksi. - Jokainen kävijä kohtaa Kiilamäessä aurinkoisen isännän ja emännän, joihin kielimuurista huolimatta syntyy ihmeellisellä tavalla lämmin yhteys elekielen ja sydänten yhteyden kautta.

- Eeva Halme -

Pisara elävää vettä

Minulle keskiviikkoaamuna 20.8. tulleet sanat:

Hiljenny Herrasi eteen.

"Odota Herraa. Hiljennä mielesi, kielesi ja sydämesi. Lepää läsnäolossani. Ota Pyhä Sanani ja anna Sanani totuuden tulla avuksesi. Mieti sydämelläsi päiväsi suunnitelmia ja tekemisiäsi ja tuo ne suullasi puhuttuna Minun tietooni. Minä annan Sanastani sinulle niihin suunnan ja neuvon.

Kun sydän hiljentyneenä rauhassa kuljet päiväsi matkaa, muistutan Minä sinua ja johdan asioitasi tahtoni mukaan. Päivän pahassakin hetkessä on sinulla silloin ilo ja rauha sydämessäsi. Et hätäänny, et pelkää ja huomaat, että turvatessasi Jumalaan eivät ihmiset voi sinulle eivätkä asioillesi mitään. Olet Herran läsnäolossa.

Illalla jälleen hiljennät itsesi ja huomaat odottavasi Herraa saadaksesi kiittää ja ylistää Häntä."

Päivän matkan kuljit kanssani. Kiitän Sinua Herra, tahtosi tapahtukoon. Yön vaaroista en tiedä, mutta tiedän, että olet silloinkin sama Jeesus kanssani kuin tulevassakin päivässä. Odotan Herraa.

- Aira Ylänne-

Tallinnan vankilatyömatka

Matkalla mukana: Tuula Tapanainen Espoosta, Leena Kontula ja Sveta Honkonen Helsingistä sekä Anu Väliaho Tallinnasta. Matkustajien lisäksi Tuulan auto oli pakattu täyteen avustustavaraa: vaatteita, kenkiä, vuodevaatteita, leluja, kirjoja sekä Espoon Soukkarista saatuja elintarvikkeita.

Majapaikaksemme olimme saaneet vanhassa kaupungissa olevan Pyhän Hengen kirkon majoitustilat. Ensimmäinen ongelma olikin löytää kapeilta kujilta oikeaan osoitteeseen, kun kartan mukaiset kääntymiset eivät olleetkaan mahdollisia. Paikalliselta taksilta saimme ohjeita niin, että vihdoin olimme Pyha Vaimu kadulla. Kapeasta portista pihaa ajo oli ”tarkan markan” paikka ja onnistui vain, kun Leena viittoili edessä ja varmisti sisään ajon pienelle sisäpihalle. Majoitustilat olivat siistit ja rauhalliset kaupungin sydämessä, pieni keittiö mahdollisti aamu- ja iltapalojen valmistuksen. Kirkolla toimiva lasten päiväkerho otti ilolla vastaan tuomamme lelut ja pienten lasten vaatteet.

Perjantaina veimme ruokatarvikkeet **Elämän Koti narkomaanikodille Lasnamäkeen.** Andrei ja Lena Markin ottivat muut avustustarvikkeet eteenpäin jaettaviksi. Lena oli valmistanut meille maukkaan lounaan, saimme siis iloita ateriayhteydestä ja jakaa ajankohtaisia asioita puolin ja toisin. Sekä Leena että Sveta olivat täällä ensimmäistä kertaa. Kodilla oli Lenan ja Andrein lisäksi neljä asukasta. Oksana on Andrein tavoin ollut opiskelemassa Elämän Koti-järjestön yhteydessä Saksassa ja tekee nyt harjoittelujaksoaan Virossa. Kodilla asuvat miehet olivat työssä. Ihailimme näiden vaikeista taustoista nousseiden vahvaa uskoa ja elämistä tässä päivässä ja tulevaisuudessa, ei menneissä ongelmissa.

Illalla oli **Harkun vankilassa miesten tilaisuus**, johon saapui seitsemän miestä. He kuuntelivat hiljaisina, kun Leena kertoi työstään huumepoliisina ja uskostaan muutokseen. Hän vertasi kiinnijäämistä liikenneympyrään, josta oli helppo lähteä vanhaan tuttuun suuntaan, mutta myös uuteen suuntaan, jossa Jeesus avaa uuden elämän mahdollisuuden. Myös sen perjantain Päivän tunnussana kertoi Pyhän Hengen läsnäolosta ja voimasta uskovien elämässä.

Tuula puhui Vanhan testamentin ja Uuden testamentin yhteyksistä, profeettojen ennustuksista Messiaasta sekä Jumalan lupauksista Aabrahamin jälkeläisten kautta tulevasta siunauksesta kaikille kansoille. Anu puhui Jeesuksen valtakunnasta ja sen tuomasta rauhasta myös vaikeisiin tilanteisiin, Sveta Isän ja Pojan käsittämättömästä rakkaudesta meitä kohtaan ja oman elämänsä löydöistä.

Tilaisuuden lopussa jätimme aikaa keskustelulle, joka kääntyi nopeasti siihen, ettei poliisi voi olla uskovainen. No jos teillä Suomessa, ei ainakaan meillä. Kuitenkin Leenalla oli tieto Jaanin kirkossa toimivasta papista, joka työskentelee viikot poliisina. Toinen aihe oli, että pitäisi mennä puhumaan maan päättäjille, kun niin monet tuhannet lapset kärsivät Virossa nälkää. Käänsimme tämän yhteiseksi rukoustehtäväksi sillä uskovien rukoukset voivat muuttaa maailmaa. Anu tiesi kertoa monista paikoista, missä jaetaan vaatteita ja ruokaa ilmaiseksi. Hänen mukaansa Virossa ei kenenkään tarvitse nähdä nälkää, jos osaa hakea apua.

Lauantaina Herra oli varannut meille ihmeellisen lahjan: aurinkoisen vapaapäivän Tallinnan vanhassa kaupungissa. Illalla meillä oli **Harkun vankilassa naisten tilaisuus**. Paikalle saapui viisi naista, joista yksi tuli äiti-lapsi osastolta 11 kk vanhan Anastasian kanssa. Osa oli vanhoja tuttuja ja kertoivat odottaneensa kovin vierailuamme. Toimme joidenkin pyynnöstä vankilan papille Reet Erulle suomen kielisiä hengellisiä kirjoja. Sovimme tuomiotaan suorittavan, hyvin suomea osaavan naisen kanssa, että hän lukee Taivas on totta --kirjaa luku kerrallaan ja kertoo siitä omassa huoneessaan, missä majoittuu kuusitoista naista. Rukoillaan, että tämä evankeliointikampanja onnistuu.

Anu ei ollut enää lauantaina mukana, sillä hän oli matkustanut aamulla Suomeen. Meillä oli muutenkin vähemmin aikaa kuin perjantaina miesten kanssa. Tuula luki Jeesuksen vertauksen kallisarvoisen helmen löytämisestä niin, että löytäjä myi kaiken muun sen saadakseen. Kun kysyimme, ovatko naiset löytäneet Jeesuksen aarteekseen, joka on kaikkea muuta arvokkaampi, ei kukaan myöntänyt. Sen sijaan he sanoivat, että ovat jo lähellä aarretta. Leena puhui siitä uskon timantista, jonka Jumala on antanut sydämeemme. Usein se on monien kuorten alla, mutta alkaa loistaa, kun Jumala kuorii kuonan pois ja pääsee itse sille paikalle, jonka hän on luomisessaan suunnitellut.

Naiset toivoivat henkilökohtaista rukousta, mihin jätimme aikaa tilaisuuden loppuun. Rukousaiheet olivat jälleen koskettavia: voimaa selviytyä huumeista kuiville, oman ja läheisten terveyden puolesta, että yhteys perheeseen ja sukuun säilyisi, voimia jaksaa täällä tuomion loppuun.

Kuulimme, että naisista 80 % on narkomaaneja, jotka monet palaavat vankilaan pian vapautumisensa jälkeen. Kuulimme myös, että Lena Markin on saanut luvan tulla vankilan äiti-lapsi osastolle. Toivotaan, että hän voisi olla osa huumeiden vastaista työtä täälläkin.

Meitä jäi kaipaamaan pieni joukko naisia: tulkaa pian uudelleen!

Matkaraportti

Tallinna, Espoon-Kouvolan ryhmä , 27. - 29.6.

Sunnuntaina pääsimme mukaan **Elämän Koti yhteisön jumalanpalvelukseen** Tallinnan keskustaan. Lena ja Oksana olivat valmistaneet tilaisuuden rukouksin ja ylistyslauluin. koimme, että Pyhän Hengen läsnäolo oli koskettava. Paikalla olivat kaikki kodin asukkaat, heidän sukulaisiaan ja muita tämän yhteisön löytäneitä.

Andrei veti tilaisuuden, ylistysmusiikki oli voimakasta. Useat kuiville selviytyneet narkomaanit käyttivät puheenvuoron, myös me vierailijat saimme tuoda terveisemme. Kodin asukas Dima kertoi, kuinka hänellä oli ollut hyvä koulutus ja työ, mutta huumeet veivät kaiken. Myöhemmin hänen mummonsa kertoi meille, miten huono tilanne oli ollut ennen kuin Andrei ja Lena saivat yhteyden Dimaan ja muutoksen alkuun.

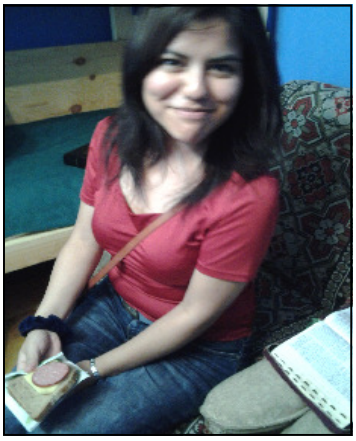
Tilaisuuden jälkeen eräs nainen kertoi meille, kuinka hänen lapsen lapsensa on huumeiden käyttäjä ja nyt Tallinnan vankilassa. Saimme kertoa hänelle menostamme Tallinnan vankilaan terveisinä pojalle, jos hän haluaa ottaa yhteyttä vankilapappiin ja tulla mukaan tilaisuuteen. Rukoillaan yhdessä tämän pojan ja hänen äitinsä puolesta. Rukoillaan myös koko Elämän Koti -työn puolesta ja kaiken kristillisen huumeiden vastaisen työn puolesta Virossa. Olimme jälleen nähneet, kuinka Jeesukselle ei ole toivottomia tapauksia!

Laivalle palatessamme tunsimme, että olimme saaneet kokea vahvaa kristittyjen yhteyttä ja nähneet Jumalan voimaa Virossa, jota sanotaan Euroopan ateistisimmaksi maaksi. Tämä kaikki rohkaisee myös meitä työssämme. Seuraava vankilatyön matka Viroon on elokuun viimeisenä viikonloppuna. Rukoillaan kohdattujen ihmisten ja tulevan matkan puolesta!

- Tuula Tapanainen -

Matkaraportti

Pietari, Vihdin ryhmä, 1. - 3.8.

Rosio-tulkkimme

Olen vuosia kuullut Eevan Venäjänmatkoista ja hiljalleen kypsyi päätös lähteä mukaan. Olen lukenut paljon historiallisia romaaneja, jotka sijoittuvat Venäjälle. Opetan koulussa sekä historiaa että uskontoa. Olen käynyt Pietarissa ohjatulla turistimatkalla ja tutustunut Talvipalatsiin, Verikirkkoon jne. Mutta tavallisen venäläisen elämästä en tiedä mitään. Ja nyt tarjoutui tilaisuus avartaa ajattelua.

Edellisenä päivänä pakattiin peräkärry täyteen tavaraa Ketoloiden varastossa. Tavaraa kertyi 300kg edestä, koska lähtijöitä oli kuusi: ratissa Pekka, monitoiminainen Eeva, Aili, tytöt Elsi ja Rosaliina ja minä Auli. Matka alkoi virrellä Tule kanssani Herra Jeesus ja Eeva rukoili siunausta matkalle. Tullista selvisimme sutjakkaasti ja lauloimme kiitosvirren.

Yllätykseksenі Pekka ajoi Valkeasaaren kautta. Juuri valmistuneesta sukututkimuksesta selviää isäni sotineen Valkeasaaressa 17.5. -10.6.1944. Paikkakunta on pieni. Menneisyys ja nykyaika kohtaavat minun ajatuksissani. Tunne on mahtava. Vanhoista rakennuksista, umpeenksvaneista pihoista olen aistivinani viime vuosisataisen tunnelman.

Illalla tutustuimme ensimmäistä kertaa Peshkovien naistenkotiin. Meneillään oli Ljuda Peshkovan raamattutunti, aiheena naisen asema seurakunnassa. Tämän tapaamisen tulkkasi riihimäkeläisten asunnosta tuttu Rosio. Puhe tapahtui englanniksi ja venäjäksi. Veimme tuliaisiksi kattiloita, lautasia ja silityslaudankin.

Naistenkodissa Ukrainasta tullut asukas, kodin henkilökuntaa olevat Lena, Ljuda ja Andrei, pöydän takana Pekka ja oikealla rouva Israelista

Minä & Katja

Miehiä Sablinon Huume–vieroitus–kodin uusissa tiloissa

Kodin asukkaiksi hakeutuvat seinäilmoitusten perusteella naiset, joiden elämäntilanteet vaihtelevat suuresti. Eräs rouva oli tullut Israelista Pietariin poikansa häihin ja tarvitsi väliaikaisesti asuntoa. Hän arvosti erityisesti kodin hengellistä opetusta ja toivoi samantapaisia koteja Israeliin. Katja-nimisen nuoren naisen kertomus kosketti minua kovasti. Hän oli saapunut Uzbekistanista Moskovaan hoidattamaan pikku tyttöään. Hoidot eivät kuitenkaan auttaneet ja tyttö menehtyi huhtikuussa 2014 alle 2-vuotiaana. Lohduton äiti ei palannut Uzbekistaniin vaan etsi elämälleen uutta alkua Pietarista. Sydäntäni särki äidin suru. Olen kokenut samankaltaisen lapsen menttämisen vuosia sitten. Tämä oli minun matkani tarkoitus, minun ikioma avustuskohteeni.

Haapakankaalla vietetyn yön jälkeen autonnokka osoitti Nazjaan. Matkalla poimimme tulkkimmeLiisan ja Sergei odotti jo paikan päällä. Nazjan koulukodissa oli paikalla etenkin poikia. Tunsin olevani heti omieni joukossa. (Olenhan ammatiltani erityisopettaja.) Vaistosin heti, että pojat tarvitsevat rakkautta ja turvallisia rajoja. Voi, kun osaisi kielen. Elekielellä esitimme pantomiimin henkilöstä, joka jää yhä enemmän kiinni tuoliin yrittäessään päästä irti. Tuolissa luki Ei saa koskea. Pantomiimi avasi keskustelun valheista, päihteistä tai esim. peliriippuvuudesta. Tilaisuuden jälkeen pelasin tyttöjen kanssa jalkapalloa poikia vastaan.

Nazjan poikia

Lounaan meille tarjosi Valeri vaimonsa kanssa vastaremontoidussa asunnossaan. He saivat samaisena viikonloppuna perheenlisäystä, kissanpennun. Valeri on pitkäaikainen tuttava vankilavierailuajoista lähtien.

Sablinon huumevieroituskoti oli upouusi, hieno, moderni, tilava ja hyvin tehty. Paikalla oli vajaat 20 asukasta. Miehet käyvät töissä ja osallistuvat säännöllisesti kristilliseen opetukseen. Koti on omavarainen ja sen ylläpitoon osallistuvat kaikki asukkaat. Hoito-ohjelma perustuu kuuden kuukauden jaksoihin; vieroitukseen, sitoutumiseen ja vastuunottamiseen. Edellä kuvattu pantomiimi saavutti täällä vastakaikua ja Pekan kerrottua oman tarinansa keskustelu kävi vilkkaana.

Rosaliina ja Elsi

Sablinon huumevieroituskodin uusi rakennus

Matkaraportti

Pietari, Vihdinn ryhmä, 1. - 3.8.

Eeva ja Aili vilvoittelevat Liisan huvimajassa odottaen auton korjaamista.

Sablinosta matkasimme Liisan kesämökille yöksi. Matka tuntui pitkältä yhä kapeammaksi käyvien kuoppaisten teiden vuoksi. Perille päästyämme avautui kuin keidas erämaassa. Kauniisti saneerattu mökki omenapuiden ja kukkien katveessa. Kivetyt polut ja vihreys ihastuttivat minut viherpiipertäjän. Löysinpä matkatuliaiseksi kultapiiskunkin tienposkesta. Söimme Liisan miehen valmistamaa kylmää borskeittoa. Kyllä maistui hyvälle venäläisen leivän kanssa.

Sunnuntain ohjelmassa oli Tosnon seurakunnan jumalanpalvelus ja vierailu vanhusten sairaalassa. Yön aikana kytkimen paineet olivat kadonneet. Korjaus vei runsaasti aikaa, ja Pekka katsoi viimein parhaimmaksi ajaa viallisen auton suorinta tietä kohti rajaa. Suureksi iloksemme auto toi meidät perille saakka. Näin jouduimme luopumaan suunnitellusta ohjelmasta ja tuottamaan pettymyksen meitä odottaneelle seurakunnalle. Sairaalan potilaat sen sijaan tuskin tiesivät meitä odottaa.

Seurakunnan ja sairaalan runsaat tuomiset jätettiin Liisalle. Tosnon pastori lupasi noutaa tavarat iltapäivällä. Hötäkässä matkaeväätkin unohtuivat Liisan jääkaappiin.

Kotiin palattua istuskelin ulkona ja maistelin viikonlopun elämyksiä ja varsinkin Katjaa. Kiitos Matkanjohtajalle.

- Auli Haapsalo -

Rukous- ja kiitosaiheet

Liisa-tulkin terveystilanne, loukaantumisen seurauksena vakava tilanne
Sulon oloon helpotusta
Meidän kaikkien perhekunnille pelastusta Jeesuksessa
Venäjän ja Ukrainan tilanne sekä Israelin ja Gazan tilanne
Kiitos Latvian vieraista

Voit tukea työtämme taloudellisesti

Lahjoitukset Pisaran työn tukemiseksi voi maksaa jollekin kolmesta seuraavasta tilistä

Vihdin ryhmä	FI40 5298 0620 0117 18
Espoon-Kouvolan ryhmä	FI89 5297 0020 0926 57
Silta-ryhmä	FI29 5297 0020 1190 54
Ukrainan lapsityö	FI83 5298 0620 0126 90
Jäsenmaksut (maksuun merkintä Jäsenmaksu) **sekä osallistumis- ja majoitusmaksut**	FI12 5297 0020 0932 67

Poliisihallitus on 5.12.2013 myöntänyt Pisara ry:lle rahankeräysluvan no 2020/2013/3379, joka on voimassa 1.1.2014 - 31.12.2015 koko Suomessa lukuunottamatta Ahvenanmaata. Kerätyt varat käytetään yhdistyksen sääntöjen mukaiseen työhön vuosien 2014 - 2016 aikana..

Pisara ry
Eeva Halme, 050-3522792
Nissointie 12 C 14, 03100 Nummela

www.pisarayhdistys.fi